

stændig Institution; vi ville kun erkjende det som en Institution, der hører under Staten, og saa er der ikke Grund til at gaae ind paa denne Afsløsning. — Allige vigtigere er Forslaget under Nr. 11, som angaaer den eutinske Gjæld, en Gjældspost paa 16,000 Rd., hvortil der kommer 4 à 5000 Rd., som ere 7 Aars Renter, der ikke ere betalte, og som høre ind under § 16. Hvis Forslaget her bliver vedtaget, som vi haabe, ville vi derfor til 3die Behandling stille Forslag om at nedsætte Beløbet i § 16. Jeg skal forøvrigt indskrænke mig til at sige, at Udvalget er eenstemmig kommet til den Anskuelse, at vi ikke ere pligtige til at betale dette Beløb, idetmindste ikke efter, hvad der i Diebliffet foreligger. Vi have ikke kunnet komme til anden Opfattelse, end at denne Sum er ikke den danske Statskasse, men den preussiske pligtig til at udrede, da den tidligere har været udredet af de holsteenske Domainer og ialfald efter sin Opyrindelse maatte paahvile Hertugdømmet Slesvig, men ialfald ikke Kongeriget eller Monarkiet. Det er en Capitalisering af nogle Ydelsers til Fattige, milde Stiltelser og Præster i den eutinske Landsdeel osv., der som sagt utvivlsomt med Rette bør paahvile Preussen. — Allige vigtigere end alle disse Poster er den Sag, som er Gjenstand for udførlig Omtale eller ialfald Meddelelse fra Regjeringen, det er Spørgsmaalet om hele Reservecens Status, som er det første af de Punkter i Betænkningen, der her foreligger. De ville see her, at Finansudvalget i det Væsentlige har indskrænket sig til at fremhæve, hvorledes Finansministeren flere Gange har været nødsaget til at optage betydelige Laan, alene for at faae de nødvendige Midler til de løbende Udgifter. Der er to Laan til Raskbeholdningen, den ene Gang paa 500,000 Rd. og den anden Gang paa 300,000 Rd. hos Nationalbanken, det er Laan, hvortil der antages at have været Berettigelse, fordi de ere tilbagebetalte forinden Finansaaarets Udgang. Endelig er der et Laan paa 1,500,000 Rd., hvilket den ærede Minister egentlig ikke anerkjender som Laan, men betegner som et Forskud, der er dækket senere ved de preussiske Obligationer til et større Beløb, som Privat-

banken skulde sælge. Ved Siden af disse Laan har Ministeren tillige maattet bortbytte et temmelig betydeligt Beløb af indenlandske 4 Procents Obligationer foruden til Privatbanken, ifølge tidligere Overenskomst om Jernbaneanlægene, tillige til offentlige Institutioner, navnlig til Livrente- og Forsørgelsesanstalten, hvorfra de ikke kunne ventes at komme paa Markedet. Der er her ved Reservecens Tale om forskellige enkelte Dispositioner, der vel kunde kræve en nøiagtigere Underøgelse, og uagtet det kommer igjen for Statsrevisionen, har Udvalget dog ikke kunnet Andet end have sin Opmærksomhed henvendt paa enkelte af disse Dispositioner. Den betydeligste af disse er den af de preussiske Obligationer, hvorom der Sp. 545—46 er meddeelt nærmere Oplysninger med Hensyn til, at det er udtalt, at de synes at være solgte til forholdsvis meget fordeeltige Priser efter Dattidens Forhold, og eftersom Conjuncturene senere have stillet sig; tidligere var Coursen derimod betydelig højere. Jeg bør dog sæie Noget til, som ikke gancke fremgaaer af Ministerens Skrivelse, men af mundtlige Oplysninger, som Udvalget senere har erholdt, nemlig, at af Udbyttet af Obligationerne, om hvis Salg der var Overenskomst, har et temmelig betydeligt Beløb, 458,000 Rd., indstaaet i omtrent 5 Måneder i Privatbanken til 1 pCt. Rente. Det skal tilbagebetales senest den 31te Marts 1870, men det staaer saaledes, at Banken kunde være vis paa, naar ikke gancke extraordinaire Forhold maatte indtræffe, at det ikke vilde blive krævet udbetalt. Dette maa sies til, naar der er Spørgsmaal om denne Handels Fordeeltighed; thi det er en Fordeel, som Banken har havt, at have dette store Beløb indstaaende temmelig fast i den temmelig lange Tid. En anden særlig Disposition, der ikke har kunnet Andet end vække en vis særlig Opmærksomhed, er, at Ministeren paa Statens Vegne har taget Actier først i det russiske Telegraphselskab og senere i det store nordiske Telegraphselskab for et Beløb af 18,000 Ertl. Den høitærede Finansminister har der oplyst os, om, dels at han har troet at finde en særlig Anledning til at gjøre dette, idet de 8,000 Ertl. vare den Sum, der befandt sig i